

Old Time Religion

trad. Negro Spiritual, arr. Moses Hogan (1995)

Give me that old time religion
it's good enough for me.
It was good for the Hebrew children
It was good for Paul and Silas,
It was good for my grandmother
it's good enough for me.

Lord, I want to be a Christian

trad. Negro Spiritual, arr. Moses Hogan (1996)

Lord, I want to be a Christian in my heart,
Lord, I want to be more loving in my heart,
Lord, I want to be more holy in my heart,
Lord, I want to be like Jesus,
Lord, I want to be more holy,
Lord, I want to be a Christian.

I Can Tell the World

trad. Negro Spiritual, arr. Moses Hogan (1998)

I can tell the world, yes, about this,
I can tell the nations, yes, that I'm blessed.
Tell 'em what my Lord has done, o yes,
tell 'em the Conqueror has come,
and He brought joy to my soul.
My Lord done just what He said.
yes He did, yes He did.
He healed the sick and He raised the dead.
I can tell the world, etc.
and He brought joy, that morning, Hallelujah!
Oh Lord, He brought joy that morning
when He saved me,
that morning, when He blessed me.
I'll tell it, how He brought this joy to my soul.

My Soul's Been Anchored in the Lord

trad. Negro Spiritual, arr. Moses Hogan (1999)

My soul's been anchored in the Lord.
Before I'd stay in hell one day
I'd sing an' pray my self away.
Goin' shout an' pray an' never stop,
until I reach the mountaintop.
Do you love him? God almighty.
Are you anchored? Yes I'm anchored.
Will you serve him? God almighty.
Are you anchored? Yes I'm anchored.
Will you praise him? God almighty.
Are you anchored? Hallelujah!

Geef mij maar die goeie ouwe godsdienst
die is goed genoeg voor mij.
Ze was goed voor de hebreeuwse kinderen,
Ze was goed voor Paulus en Silas,
Ze was goed voor mijn grootmoeder,
ze is goed genoeg voor mij.

Heer, ik wil een Christen zijn in mijn hart,
Heer, ik wil liefhebbender zijn in mijn hart,
Heer, ik wil heiliger zijn in mijn hart,
Heer, ik wil als Jesus zijn,
Heer, ik wil heiliger zijn,
Heer, ik wil een Christen zijn.

Ik kan de wereld hierover vertellen
ik kan de naties vertellen dat ik gezegend ben.
Ze vertellen wat mijn Heer gedaan heeft, o ja,
ze vertellen dat de Overwinnaar gekomen is,
en Hij bracht vreugde in mijn ziel.
Mijn Heer deed precies wat hij beloofde,
ja, dat deed Hij!
Hij genas de zieken en deed de doden opstaan.
Ik kan de wereld hierover vertellen, etc.
en Hij bracht vreugde, die morgen, halleluja!
O Heer, Hij bracht vreugde die morgen
toen Hij me redde,
die morgen toen Hij me zegende. Ik zal vertellen,
hoe Hij deze vreugde bracht in mijn ziel.

Mijn ziel is verankerd in de Heer.
Voordat ik op een dag in de hel verkeer,
zing en bid ik ik mezelf daar weg.
Ik ga schreeuwen en zingen en nooit meer stop-
pen, tot ik die bergtop bereik.
Hou je van Hem? God de Almachtige.
Ben je verankerd? Ja, ik ben verankerd.
Zul je Hem dienen? God de Almachtige.
Ben je verankerd? Ja, ik ben verankerd.
Zul je Hem prijzen? God de Almachtige.
Ben je verankerd? Hallelujah!

Programmaboekje

April 2005

USA

Moderne Amerikaanse a capella koormuziek

25

1980-2005

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. IRA SPAULDING

Just US

Madrigali – Six “Fire Songs” on Italian Renaissance Poems

Morten Lauridsen (1987)

- Ov’e, Lass’, Il Bel Viso’?
- Quando Son Piu Lontan
- Amor, lo Sento L’alma
- lo Piango
- Luci Sereni e Chiare
- Se Per Havervi, Oime

Three Quatrains from the Rubaiyat – Houston Bright (1953)

Carols of Death - William Schuman (1959)

- The Last Invocation
- The Unknown Region
- To All, To Each

pauze

Let down the bars, O Death – Samuel Barber (1942)

To be sung on the water – Samuel Barber (1969)

Three Flower Songs – Eric Whitacre (2001)

- I hide myself
- With a lily in your hand
- Go, lovely Rose

Five traditional spirituals arranged by Moses Hogan

- Elijah Rock (1994)
- Old Time Religion (1995)
- Lord, I want to be a Christian (1996)
- I Can Tell the World (1998)
- My Soul’s Been Anchored in the Lord, (1999)

Dirigent: Ira Spaulding | **Koor:** Kamerkoor Vocoza

U wordt vriendelijk verzocht uw eventuele MOBIELE TELEFOON uit te schakelen

Deze concerten en de cd-productie worden mede mogelijk gemaakt door financiële bijdragen van het Prins Bernhard Cultuurfonds, het VSBfonds, de donateurs van Vocoza en de gemeente Amsterdam. Zie ook de advertenties van de Muziekbeurs, De Duiventil en the American Book Center op resp. pagina 4, 5 en 6.

Bij het programma

Morten Lauridsen, Six Fire Songs

Voor Morten Lauridsen (1943) heeft het scheppen van mooie melodische lijnen de hoogste prioriteit. Zelf heeft hij eens gezegd: ‘Terwijl ik componeer, zing ik iedere regel voortdurend, om te zorgen dat elke partij voor de zanger lyrisch en elegant is.’ Lauridsen heeft zichzelf in eenstemmige zang en de muziek van de Renaissance verdiept en deze voortgaande studie heeft een diepe uitwerking gehad op zijn stijl. In zijn koorcyclus *Madrigali: Six ‘Fire Songs’ on Italian Renaissance Poems* voor a-capella-koor (1987) past Lauridsen technieken toe waar 16de eeuwse Italiaanse madrigalisten al dankbaar gebruik van maakten. In de Madrigali zijn duisternis, verlangen, en af en toe diepe wanhoop voelbaar. Lauridsen gebruikt de techniek van een enkel akkoord - een door hem zo genoemd ‘vuur’-akkoord met een sonore klank - om de hele partituur te verbinden en de koortsachtige stemming ervan te symboliseren. ‘De meesterwerken voor koor van de Hoge Renaissance, vooral de madrigalen van Monteverdi en Gesualdo, hebben de inspiratie geleverd voor mijn eigen madrigalen. Italiaanse liefdesgedichten van die tijd zijn een rijke bron geweest voor vele componisten, en terwijl ik ze las werd ik steeds sterker geïntrigeerd door het symbolische beeld van vlammen, brand en vuur dat in deze context telkens terugkomt.’ De *Madrigali* vertellen een innerlijk verhaal van vervliegende hoop en erotische obsessie.

Houston Bright, Three Quatrains from the Rubaiyat

Bij de *Three Quatrains from the Rubaiyat* door Houston Bright (1916-1970) betreedt de luisteraar een nieuwe wereld. Bright brengt hiermee een huldeblijk aan de Rubaiyat van de Perzische dichter Omar Khayyam. In 1953 koos Bright drie kwatrijnen uit deze rijke 13de-eeuwse verzameling gedichten

vol wijsheid en poëzie. Ze betreffen alle de overgang naar het dodenrijk. In de muziek vinden we verschillende soorten dialogen tussen solist(en) en koor, tussen bassen en de andere stemmen, of tussen mannen- en vrouwenstemmen. De toonzettingen laten de variëteit zien die kan bestaan in een genre dat een diepgeworteld geloofsbesef combineert met muziek die vol zit met een ritmische stuwkracht.

William Schuman, Carols of Death

William Schuman (1910-1992) begon op de middelbare school met componeren en vormde een jazz-ensemble waarin hij viool en banjo speelde. Na enkele jaren waarin hij zich aan de universiteit van New York op het zakenleven voorbereidde, schakelde hij over naar The Juillard School om harmonie en contrapunt te studeren. In de wereld van de koormuziek staat Schuman bekend als een meester, zowel wat betreft a capella als met begeleiding, zowel in uitgebreide cantates als in korte stukken. Hij heeft altijd de uiterste zorg besteed aan de keuze van zijn teksten en gebruikte vooral Amerikaanse poëzie. Hij werd met name geïnspireerd door de gedichten van Walt Whitman, Genevieve Taggard en Thomas Wolfe. Zijn *Three Carols of Death* (1958) zijn extreem qua stemming en onderwerp. De gedichten van Walt Whitman tonen een sterke affiniteit met het idee van de dood, en deze toonzetting door Schuman bieden een verontrustende blik op die unknown region, die ‘onbekende streek’.

Samuel Barber, To be Sung on the Water en Let down the Bars, O Death

De muziek van Samuel Barber (1910-1981) is tegelijkertijd lyrisch, ritmisch complex en harmonisch rijk. Ze is met vakmanschap gemaakt met romantische structuren en gevoeligheden. Barber componeerde een scala werken voor toneel, (kamer)orkest, piano, zang en koor in een, zoals hij dat zelf bescheiden benadrukt, persoonlijke stijl ‘die geboren is uit wat ik voel ... Ik ben geen zelf-

bewust componist.' Hij onderscheidde zich als melodicus - bijna alles wat hij schreef, heeft ten minste één heerlijke melodie of gedenkwaardig thema. En misschien is Barber als liederenschrijver wel op z'n meest romantisch en gepassioneerdst. Barber had zelf een fraaie bariton en zijn liefde voor de poëzie, gevoegd bij zijn grondige kennis van, en waardering voor, de menselijke stem, waren een inspiratiebron bij alles wat hij voor koor schreef. De twee stukken voor koor a capella zijn beledende toonzettingen van gedichten van Emily Dickinson (*Let down the Bars, O Death*) en Louise Brogan (*To be Sung on the Water*).

Eric Whitacre, Three Flower Songs

Eric Whitacre (1970) is een volleerd componist, dirigent en muziekdocent, die zich, zowel bij de pers als bij het publiek, een grote naam heeft verworven. The *Los Angeles Times* preeft zijn muziek als 'prikkelende, beklemmende harmonieën; werken van een onaardse schoonheid en verbeeldingskracht.' Zijn *Water Music* is een van de populairste koor-

Word vriend(in) van Kamerkoor Vocoza

Stort 25 euro of meer op giro 505 72 19 t.n.v. Vocoza in Amsterdam, en wees ook verzekerd van een goede plek, naast de korting die u op de toegangskaarten krijgt.

werken van de laatste tien jaar geworden. Whitacre is een man die niet bang is naar zijn ziel te luisteren en mee te delen wat hij daar ontdekt. 'Ik wil muziek schrijven die tot achter in de zaal doordringt en die je vasthoudt totdat ze geheel voorbij is, zodat we samen een transcendentale ervaring kunnen hebben.' Zijn *Three Flower Songs* werden geschreven gedurende zijn opleidingstijd aan de universiteit van Nevada. De cyclus is opgedragen aan zijn leraar David Weller, die Whitacre kennis liet maken met de wereld van de klassieke muziek en koormuziek in het bijzonder.

Negro Spirituals, gearrangeerd door Moses Hogan

Moses George Hogan (1957-2004) werd geboren in New Orleans en verwierf een internationale reputatie als pianist, dirigent en arrangeur. Hogan begon zijn verkenning van het koormuziekidoom in 1980, wat uitmondde in de oprichting van zijn *Moses Hogan Chorale*, die New Orleans als thuishaven had en wereldwijd bekend werd. Hogan's eigen-tijdse toonzetting van spirituals en en ook zijn originele composities werden overal ter wereld door het publiek gewaardeerd en door de pers geprezen. De lof betrof zijn koorstijl, hoge muzikale peil en unieke repertoire. Er zijn meer dan 70 werken van hem uitgegeven en zijn arrangementen zijn vaste kost geworden in het repertoire van koren op scholen en universiteiten en in kerkgemeenschappen, en van beroepskoren waar dan ook.

Shulamith Brouwer

Ira Spaulding

In de herfst van dit jaar is het negentwintig jaar geleden dat Ira Spaulding voor het eerst voor een koor trad als dirigent. Sinds die tijd als student in zijn thuisstad New York, studeerde hij bij Robert Simpson aan het Westminster Choir College in Princeton, New Jersey (Bachelor of Music) en aan de Eastern Kentucky University (Master of Music zang en koördirectie), en zong hij in koren met de *Pittsburgh, Atlanta, and Boston Symphonies* en de *New York Philharmonic* onder dirigenten als Robert Shaw, James Levine, Seiji Ozawa and Leonard Bernstein. Hij heeft in de VS talloze recitals

gegeven, zang, koördirectie en muziekliteratuur gedoceerd aan verschillende colleges, en een verscheidenheid aan vocale ensembles gedirigeerd. In 1981 kwam hij naar Europa, waar hij een grote reputatie opbouwde als solist, koördirigent en docent. In het kader van zijn werk voor *American Voices*, een stichting die de wereldwijde promotie van Amerikaanse muziek tot doel heeft, wordt Ira Spaulding regelmatig uitgenodigd om in het buitenland recitals te geven. De laatste zeven jaar bezocht hij voor *American Voices* Saoedi-Arabië, Malta, Tunesië, Griekenland, Bahrein, Litouwen, Albanië, Rusland, Bosnië, Thailand, Maleisië, Cambodja, Laos en Myanmar. Bij deze bezoeken stonden ook masterclasses en koor-workshops op het programma. Sinds 1990 is Ira Spaulding dirigent van *kamerkoor Vocoza*. Onder zijn leiding heeft het koor een naam opgebouwd met interessante en veelzijdige programma's. Hij vindt Vocoza een koor met een enorme flexibiliteit en mogelijkheden. Ira Spaulding doceert aan het Conservatorium van Amsterdam.

MUZIEKBEURS AMSTERDAM

Nieuwe en tweedehands
bladmuziek. In- en verkoop.
Snelle postorderverzending.
Eigen import.

Trompenburgstraat 111 - Amsterdam
020 644 57 67 - muziekbeurs@wxs.nl

„De Duiventil”
GROEPSAKKOMMODATIE

VOOR EEN GEZELLIG EN MUZIKAAL WEEKEND

GROEPSAKKOMMODATIE DE DUIVENTIL IN NUNSPEET.

VOLLEDIG VERZORGD VAN VRIJDAGAVOND TOT ZONDAGMIDDAG

VOOR € 91,- PER PERSOON.

GROEPEN VAN 18 TOT 98 PERSONEN.

UITGEBREIDE INFORMATIE:

POSTBUS 33, 8070 AA NUNSPEET.

TEL. 0341 - 252 352, FAX 0341 - 261 500

EMAIL: DUIFT@WXS.NL | INTERNET: WWW.DEDUIVENTIL.NL

Kamerkoor Vocoza

Kamerkoor Vocoza bestaat uit 24 geschoolde amateurzangers. Onder de bezielende leiding van Ira Spaulding heeft het koor een vaste plaats in het concertleven van Amsterdam en Haarlem verworven. Vocoza brengt gemiddeld twee concertreeksen per jaar, waarbij thematisch opgebouwde programma's en

en een lovend ontvangen *Johannes Passie* in kleine bezetting, met het koor in kwartetten opgesteld. Vocoza schrikt ook niet terug voor de grote werken in het moderne repertoire. In de lente van 2004 stond moderne muziek op teksten in klassieke talen op het programma, waaronder Igor Stravinsky's *Symphony of Psalms* en Leonard Bernsteins *Chichester Psalms*. Een uitgebreid historisch overzicht vindt u op: www.vocoza.nl/historie.

Sopranen: Henny Brouwer, Shulamith Brouwer, Maud Brugmans, Rineke Dooyewaard, Hanneke Maarse en Diète Sybesma.

Alten: Loes Aartsen, Olga Hasenack, Annemieke Löwenthal, Annemarie de Vos, Geert de Vos en Renée Weder.

Tenoren: Jelle Broer, Oscar Echeverry Bernal, Michel Khalifa, Frits Löwenthal, Pieter Nieuwint en Harald Ronge.

Bassen: Bram Bos, Philip Ledebøer, Jan Pieter van der Sterre, Ton Tegelaar, Endre Timár en Menno Tummers.

Nieuwe leden:
Vocoza heeft met onmiddellijke ingang plaats voor een tenor.
Zang- en koorervaring is vereist.
Meer informatie:
072 5203474

grotere koorwerken elkaar afwisselen. Sinds 1990 heeft Ira Spaulding de artistieke leiding over Vocoza. Dit resulteerde in originele en spraakmakende uitvoeringen, met een repertoire dat bijna alle stijlperiodes beslaat. Moderne Amerikaanse koormuziek vormt een speerpunt in de programmering. Zo verzorgde

Vocoza in 2001 de Nederlandse première van zes hedendaagse madrigalen van Lauridsen. Vocoza brengt geregeld bekende meesterwerken in kleine bezetting. Recente hoogtepunten in dat opzicht waren Händels *Messiah*

Just US - 20th-century Choral Americana

Madrigali – Six “Fire Songs” on Italian Renaissance Poems

Morten Lauridsen (1987)

1. Ov'e, Lass', Il Bel Viso'?

Ov'e, lass', il bel viso? Ecco, ei s'asconde.

Oimè, dov'il mio sol? lasso, che velo
S'è post'inanti et rend'oscur'il cielo?

Oimè ch'io il chiamo et veggio;

ei non risponde.

Dhe se mai sieno a tue vele seconde Aure,

dolce mio ben, se cangi pelo

Et loco tardi, et se'l signor di Delo,

Gratia et valor nel tuo bel sen'asconde,

Ascolta i miei sospiri et da' lor loco

Di volger in amor l'ingiusto sdegno,

Et vinca tua pietade il duro sempio.

Vedi qual m'arde et mi consuma fuoco;

Qual fie scusa miglior, qual magior segno

Ch'io son di viva fede et d'amor tempio!

Tekst uit een madrigaal van Henricus Schafften

O, waar is je schone gezicht? Het verbergt zich.

O, waar is mijn zon? Wat voor sluier schuift
ervoor en maakt de hemel donker?

Wee mij, die het roept en ziet,

maar het antwoordt niet.

O, als de wind gunstig is, mijn lieveling,

en je haar en gelaatsuitdrukking verandert,

als de heer van Delos

genade en moed in je goede hart verbergt,

luister dan naar mijn zuchten en geef ze gelegen-

heid om je onrechtvaardige minachting om te

zetten in liefde, moge je medelijden alles overwin-

nen. Zie hoe ik brand en word verteerd door lief-

de; Bestaat er een betere reden, een groter doel

dan mijn tempel van liefde en trouw?

2. Quando Son Piu Lontan

Quando son più lontan de' bei vostri occhi

Che m'han fatto cangiar voglia et costumi,

Cresce la fiamma et mi conduce a morte.

Et voi, che per mia sorte,

Potresti raffrenar la dolce fiamma,

Mi negate la fiamma che m'infiamma.

Tekst uit een madrigaal van Ivo

Naarmate ik verder weg ben van je prachtige

ogen die mijn verlangens en gedrag veranderen

groeit de hartstocht die mij naar de dood leidt;

En jij, die om mijnentwil

de zoete vlam in toom zou kunnen houden,

ontzegt me het vuur dat mij doet ontbranden.

3. Amor, io Sento L'alma

Amor, io sento l'alma

Tornar nel foco ov'io

Fui lieto et più che mai d'arder desio.

Io ardo e 'n chiara fiamma

Nutrisco il miser core;

Et quanto più s'infiamma,

Tanto più cresce amore,

Perch'ogni mio dolore

Nasce del fuoco ov'io

Fui lieto et più che mai d'arder desio.

Tekst Jhan Gero (parodie op Machiavelli's ballata)

O, mijn lief, ik voel mijn ziel

terugkeren naar het vuur waarin

ik gelukkig was en meer dan ooit wil branden.

Ik brand en met de heldere vlam

voed ik mijn arme hart;

En hoe meer het ontvlamt,

des te meer groeit mijn liefde,

want al mijn pijn

wordt geboren uit het vuur waarin

ik gelukkig was, en meer dan ooit wil branden.

The American Book Center

Import of books and magazines
from the US and UK

Special ordering of nearly any
book in print in the US and UK,
at no extra cost

10% discount for students,
teachers and 65 +

www.abc.nl

Kalverstraat 185 Amsterdam 020 625 55 37	Lange Poten 23 Den Haag 070 364 27 42	Diestsestraat 115 Leuven +32 (0)16 29 22 47
--	---	---

4. Io Piango

Io piango, ch'è'l dolore Pianger' mi fa,
perch'io Non trov'altro rimedio a l'ardor' mio.
Così m'ha concio' Amore
Ch'ognor' viv'in tormento.
Ma quanto piango più, men doglia sento.
Sorte fiera e inaudita
Che'l tacer mi d'a morte e'l pianger vital!

Tekst: Ruffo

5. Luci Sereni e Chiare

Luci serene e chiare,
Voi m'incendete, voi; ma prov'il core,
Nell' incendio diletto, non dolore.
Dolci parole e care,
Voi mi ferite, voi; ma prov' il petto,
non dolor ne la piaga, ma diletto.
O miracol d'amore!
Alma ch'è tutta foco e tutta sangue,
si strugge e non si duol,
mor'e non langue.

Tekst: Ridolfo Arlotti

6. Se Per Havervi, Oime

Se per havervi, oime, donato il core
Nasce in me quell'ardore,
Donna crudel, che m'arde in ogni loco,
Tal che son tutto foco,
E se per amar voi, l'aspro martire,
Mi fa di duol morire,
Miser! che far debb'io
Privo di voi che sete ogni ben mio

Text uit Monteverdi's Primo Libro de Madrigali

Three Quatrains from the Rubaiyat

Houston Bright (1953) – USA

I. Ah, Moon of my delight,
who knows no wane
the moon of heav'n is rising once again.
How oft here after rising shall she look
thro' this same garden after me in vain

II. Ah, with the grape my fading life provide
and wash my body
whence the life has died
And in a winding sheet of vineleaf wrapt
so bury me by some sweet garden side.

Ik ween, omdat het verdriet mij doet wenen,
omdat ik geen andere medicijn kan vinden voor
mijn liefdesvuur. Ik ben zo gewond door de liefde
dat ik altijd pijn zal lijden.
Maar hoe meer ik ween, des te minder pijn ik
voel. Wreed en ongehoord lot, dat zwijgen mij de
dood geeft en wenen het leven.

Serene en heldere ogen,
jullie zetten me in vuur en vlam: maar mijn
hart moet vreugde, geen smart voelen in het
vuur. Zoete en heldere woorden,
jullie verwonden mij: maar mijn borst moet
geen pijn voelen van de littekens, maar plezier.
O, wonder van de liefde!
De ziel die een en al vuur en pijn is,
smelt, maar voelt geen smart,
sterft, maar kwijnt niet weg.

Wee mij, als ik mijn hart aan jou had gegeven
was er in mij dat vuur geboren
–wrede vrouw– dat mij overal in vlam zet,
zodat ik helemaal brand.
En als mijn liefde voor jou mij
in bittere pijn had doen sterven,
O wee, wat had ik moeten doen
zonder diegene die al mijn vreugde is?

Ach, maan van mijn verrukking,
die nooit slinkt
de maan van de hemel komt weer op.
Hoe vaak zal ze hierna opkomen en door deze
zelfde tuin tevergeefs naar me zoeken!

Ach, zorg met de druif voor mijn vervagende
leven, en was mijn lichaam
waaruit het leven verdwenen is
En begraaft me, omwonden door een laken van
wijnblad, aan de rand van een lieflijke tuin.

III. When thou with shining foot shall pass
among the guests star-scattered on the
grass, and in thy joyous errand reach the
spot where I made one,
turn down an empty glass.

Tekst: Omar Khayyam (12e eeuw); Engelse vertaling door Edw. Fitzgerald

Carols of Death

William Schuman (1959), teksten: Walt Whitman

I. The Last Invocation

At the last, tenderly,
From the walls of the powerful, fortress'd house,
From the clasp of the knitted locks—from the
keep of the well-closed doors,
Let me be wafted.
Let me glide noiselessly forth;
With the key of softness unlock the locks
– with a whisper,
Set ope the doors, O Soul!
Tenderly! be not impatient!
Strong is your hold, O mortal flesh!
Strong is your hold, O love.

II. The Unknown Region

Darest thou now, O Soul,
Walk out with me toward the Unknown Region,
Where neither ground is for the feet,
nor any path to follow?
No map, there, nor guide,
Nor voice sounding, nor touch of human hand,
Nor face with blooming flesh, nor lips, nor eyes,
are in that land.
I know it not, O Soul;
Nor dost thou—all is a blank before us;
All waits, undream'd of, in that region—that inaccessible land.

III. To All, To Each

Come lovely and soothing death,
Undulate round the world, serenely arriving,
In the day, in the night, to all, to each,
Sooner or later delicate death.

Als gij met glimmende voet langskomt
onder de als sterren over het gras verspreide
gasten en op uw blijde tocht de plek bereikt
waar ik er een maakte,
draai dan een leeg glas om.

I. Het laatste gebed

Laat me, op het laatst, teder,
uit de muren van het machtige, versterkte huis
uit de greep van de verweven sloten
uit het bolwerk van de goed-gesloten deuren
weg zweven.
Laat me geluidloos voortglijden;
ontsluit de sloten met de sleutel van zachtheid
– met een fluistering,
Open de poorten, o Ziel!
Teder! Wees niet ongeduldig!
Sterk is uw greep, o sterfelijk vlees!
Sterk is uw greep, o Liefde!

II. Het onbekende gebied

Durft gij nu, O Ziel,
met mij te lopen naar het Onbekende Gebied,
waar noch grond is voor de voeten, noch enig
pad om te volgen?
Geen kaart, daar, en geen gids,
geen stem klinkt, geen menselijke aanraking,
geen gezicht met gedijend vlees, geen lippen,
geen ogen, zijn in dat land.
Ik ken het niet, O Ziel:
net als jij – alles is een leegte, daar voor ons;
Alles wacht, ongedroomd, in dat gebied - dat
ontoegankelijke land.

III. Aan allen, aan ieder.

Kom, lieflijke en sussende dood,
golf rond de wereld, sereen aankomend,
bij dag, bij nacht, bij allen, bij ieder.
Vroeger of later, tere dood.

_____ pauze _____

Let down the bars, O Death

Samuel Barber (Op. 8, no. 2, 1942)

Let down the bars, O Death!
The tired flocks come in
whose bleating ceases to repeat,
whose wandering is done.
Thine is the stillest night,
Thine the securest fold;
too near thou art for seeking thee,
too tender to be told.

Tekst: Emily Dickinson

To be sung on the water

Samuel Barber (Op. 42, no. 2, 1969)

Beautiful, my delight,
pass, as we pass the wave
pass, as the mottled night
leaves what it cannot save,
scattering dark and bright.
Beautiful, pass and be
less than the guiltless shade
to which our vows were said.
Beautiful, my delight,
beautiful, less than the sound of the oar
to which our vows were made.
Less than the sound of its blade
dipping the stream once more.
Beautiful, my delight.

Tekst: Louise Bogan

Three Flower Songs – Eric Whitacre (2001)

I. I hide myself

I hide myself within my flower,
that wearing on your breast,
you, unsuspecting, wear me too
and angels know the rest.
I hide myself within my flower,
that, fading from your vase,
you, unsuspecting, feel for me
almost a loneliness.

Tekst: Emily Dickinson

II. With a lily in your hand

With a lily in your hand
I leave you, o my night love!

Laat neer de tralies, O Dood!
De vermoeide kuddes komen binnen
wier mekkeren zich niet langer herhaalt,
wier zwerftocht is gedaan.
De uwe is de stilste nacht,
De uwe zekerste schaapskooi;
te naderbij bent u om u te zoeken,
te teder om te dwingen.

Mooi, mijn verrukking,
ga voorbij, terwijl wij de golf voorbijgaan
ga voorbij, terwijl de gevlekte nacht
achterlaat wat ze niet kan redden
licht en donker verspreidend.
Mooi, ga voorbij en wees
minder dan de schuldeloze schaduw
tegen wie we onze beloften uitspraken.
Mooi, mijn verrukking,
mooi, minder dan het geluid van de roeriem
waartegen we onze beloften uitspraken.
Minder dan het geluid van zijn blad
dat nogmaals in de stroom plonst.
Mooi, mijn verrukking.

Ik verberg mijzelf in mijn bloem,
zodat je, terwijl je die op je borst draagt,
ook mij, onwetend, met je meedraagt
en engelen kennen de rest.
Ik verberg mijzelf in mijn bloem,
zodat je, terwijl die verwelkt in je vaas,
ook voor mij, onwetend,
bijna een eenzaamheid voelt.

Met een lelie in je hand
verlaat ik je, o mijn nachtliefde!

Little widow of my single star
I find you, tamer of dark butterflies!
I keep along my way.
After a thousand years have gone
you'll see me, o, my night love!
By the blue footpath,
tamer of dark stars.
I'll make my way
until the universe can fit inside my heart.

Tekst: Federico Garcia Lorca

III. Go, lovely Rose

Go, lovely Rose,
tell her that wastes her time and me,
that now she knows,
when I resemble her to thee,
how sweet and fair she seems to be.
Tell her that's young,
and shuns to have her graces spied,
that hadst thou sprung
in deserts where no men abide,
thou must have uncommended died.
Small is the worth of beauty
from the light retired:
bid her come forth,
suffer herself to be desired,
and not blush so to be admired.
Then die—that she the common fate
of all things rare may read in thee;
how small a part of time they share
that are so wondrous sweet and fair!

Tekst: Edmund Waller

Elijah Rock

trad. Negro Spiritual, arr. Moses Hogan (1994)

Elijah rock, Oh!
Come on sister help me to pray,
tell me my Lord done pass dis way.
Elijah rock, shout, shout.
Elijah rock, comin' up Lawd.
Satan ain't nothin'but a snake in the grass.
He's a conjur. He's a liar.
Hallelujah Lord.
If I could I surely would
stand on the rock where Moses stood.
Oh Elijah, shout.
Comin' up Lawd.

Kleine weduwe van mijn eenzame ster
ik vind je, temmer van donkere vlinders!
Ik vervolg mijn weg.
Nadat duizend jaar zijn verstreken
zul je me zien, o mijn nachtliefde!
Langs het blauwe voetpad,
temmer van donkere sterren
zal ik mijn weg vinden
totdat het universum in mijn hart past.

Ga, lieflijke roos,
vertel haar dat ze haar tijd verspilt, en mij,
dat ze nu weet
dat als ik haar met u vergelijk,
hoe zoet en eerlijk ze lijkt te zijn.
Vertel haar die jong is,
en vermijdt haar charmes te laten bespieden,
dat als gij ontsproten was
in woestijnen waar geen mens verblijft,
gij ongeprezen had moeten sterven.
Klein is de waarde van schoonheid
die van het licht is teruggetrokken:
smeeek haar om naar voren te komen,
te verdragen dat ze wordt verlangd,
en niet te blozen als ze zo wordt aanbeden.
Sterf dan - zodat ze het algemene lot
van alle zeldzame dingen in u mag lezen;
hoe klein het gedeelte van de tijd dat zij delen,
die zo wonderlijk zoet en eerlijk zijn!

Elia, rots!
Kom op, zuster, help me te bidden,
vertel me dat mijn Heer hierlangs is gekomen.
Elia rots, roep uit, roep uit.
Elia rots, ik kom eraan, Heer.
De duivel is niets dan een slang in het gras.
Hij is een goochelaar. Hij is een leugenaar.
Halleluja Heer
Als ik kon, zou ik zeker
staan op de rots waar Mozes stond.
O, Elia rots, roep uit.
Ik kom eraan, Heer.